

Warsan Shire
Trad. Francesc Parcerisas

HOME

no one leaves home unless
home is the mouth of a shark
you only run for the border
when you see the whole city running as well
your neighbors running faster than you
breath bloody in their throats
the boy you went to school with
who kissed you dizzy behind the old tin factory
is holding a gun bigger than his body
you only leave home
when home won't let you stay.
no one leaves home unless home chases you
fire under feet
hot blood in your belly
it's not something you ever thought of doing
until the blade burnt threats into
your neck
and even then you carried the anthem under
your breath
only tearing up your passport in an airport toilets
sobbing as each mouthful of paper
made it clear that you wouldn't be going back.
you have to understand,
that no one puts their children in a boat

NOTA. Warsan Shire és una poeta d'origen somalí, nascuda a Kènia el 1988, però establerta i educada des de petita a Londres. Es va donar a conèixer a través de diverses xarxes socials i destaca per la seva veu com a testimoni de la immigració, del conflicte de cultures, de l'assimilació, la violència sexual, o la importància de tenir una família i un país de referència. El seu primer llibre va ser *Teaching My Mother How to Give Birth* (flipped eye, 2011); ha rebut nombrosos premis i als 25

CASA

ningú no abandona la seva casa llevat
que casa sigui la boca d'un tauró
només corres cap a la frontera
quan veus que tota la ciutat també hi corre
que els teus veïns corren més de pressa que tu
amb la respiració sanguinolenta a la gola
el noi amb qui vas anar a escola
que et va besar marejat darrere la vella fàbrica de llaunes
porta un fusell més gran que ell
només abandones la teva casa
quan la teva casa t'impedeix quedar-te.
ningú no abandona la casa llevat que la casa t'encalci
foc sota els peus
sang calenta a la panxa
no és una cosa que mai haguessis pensat fer
fins que el tall et marcà amb amenaces
al coll
i fins i tot aleshores duies l'himne sota
el teu alè
i només estripaves el passaport al lavabo d'un aeroport
plorant a mesura que cada mos de paper
feia evident que no tornaries mai més.
ho has d'entendre,
ningú no fica els seus fills en una pastera

anys va ser distingida amb el primer Young Poet Laureate de Londres. Col·labora en revistes de poesia i festivals arreu del món. Una selecció de la seva poesia és inclosa al volum 3 de la nova sèrie dels Penguin Modern Poets, *Your Family, Your Body* (2017) al costat de Sharon Olds i Malika Booker. Els textos traduïts procedeixen de: <<https://afrofeminas.com/2016/04/01/poemas-de-wasan-shire/>>.

unless the water is safer than the land
no one burns their palms
under trains
beneath carriages
no one spends days and nights in the stomach of a truck
feeding on newspaper unless the miles travelled
means something more than journey.
no one crawls under fences
no one wants to be beaten
pitied
no one chooses refugee camps
or strip searches where your
body is left aching
or prison,
because prison is safer
than a city of fire
and one prison guard
in the night
is better than a truckload
of men who look like your father
no one could take it
no one could stomach it
no one skin would be tough enough
the
go home blacks
refugees
dirty immigrants
asylum seekers
sucking our country dry
niggers with their hands out
they smell strange
savage
messed up their country and now they want

si l'aigua no és més segura que la terra
ningú no es crema els palmells de les mans
sota trens
sota vagons
ningú no passa nits i dies a la panxa d'un camió
menjant diaris llevat que les milles recorregudes
signifiquin alguna cosa més que un viatge.
ningú no s'arrossega sota filferrades
ningú no vol ser apallissat
compadit
ningú no tria camps de refugiats
o despullar-se per escorcolls que
et deixen el cos adolorit
ni la presó,
perquè la presó és més segura
que una ciutat de foc
i un guàrdia de la presó
a la nit
és millor que tota una munió
d'homes que s'assemblen al teu pare
ningú no ho pot suportar
ningú no pot pair-ho
no hi ha cap pell prou dura
per al
fora d'aquí negres
refugiats
immigrants de merda
buscadors d'acollida
que xucleu la sang del nostre país
negres que paren la mà
que fan una olor estranya
salvatge
que han arruïnat el seu país i ara volen

to mess ours up
how do the words
the dirty looks
roll off your backs
maybe because the blow is softer
than a limb torn off
or the words are more tender
than fourteen men between
your legs
or the insults are easier
to swallow
than rubble
than bone
than your child body
in pieces.
i want to go home,
but home is the mouth of a shark
home is the barrel of the gun
and no one would leave home
unless home chased you to the shore
unless home told you
to quicken your legs
leave your clothes behind
crawl through the desert
wade through the oceans
drown
save
be hunger
beg
forget pride
your survival is more important
no one leaves home until home is a sweaty voice in your ear
saying-

arruïnar el nostre
com aconseguixen les paraules
les mirades fastigoses
relliscar-vos per l'esquena
potser perquè el cop és més suau
que si us arranquessin un membre
i les paraules són més tendres
que catorze homes entre
les teves cames
o els insults són més fàcils
de pair
que les runes
que l'os
que el cos del teu fill
destrossat.
vull tornar a casa,
però la meva casa és la boca d'un tauró
casa és el canó del fusell
i ningú no abandonaria casa seva
llevat que casa t'empaiti fins a la costa
llevat que casa et digui
que corris tant com puguis
que abandonis els vestits
t'arrosseguis pel desert
t'endinsis als oceans
t'ofeguis
el salvis
pateixis fam
pidolis
deixis l'orgull de banda
la teva supervivència és més important
ningú no deixa casa fins que casa és una veu suada a l'oïda
que et diu

leave,
run away from me now
i dont know what i've become
but i know that anywhere
is safer than here

ves-te'n,
fuig corrent ara, allunya't,
no sé en què m'he convertit
però sé que qualsevol lloc
és més segur que aquí

BONE

I find a girl the height of a small wail
living in our spare room. She looks the way I did
when I was fifteen
full of pulp and pepper.
She spends all day up in the room
measuring her thighs
Her body is one long sight.
You notice her in the hallway.
Later that night while we lay beside one another
listening to her throw up in our bathroom,
you tell me you want to save her.
Of course you do;
This is what she does best:
makes you sick with the need
to help.
We have the same lips,
she and I,
the kind of men think about
when they are with their wives.
She is starving.
You look straight at me when she tells us
how her father likes to punch girls
in the face.
I can hear you in our spare room with her.
What is she hungry for?
What can you fill her up with?
What can you do, that you would not do for me?
I count my ribs before I go to sleep.

OS

Trobo una noia de l'alçada d'un plor petit
vivint a la nostra habitació de convidats.
S'assembla molt a com jo era
quan tenia quinze anys,
plena de polpa i pebre.
Es passa tot el dia a la cambra
amidant-se els malucs.
El seu cos és un llarg sospir.
La veus a l'entrada.
Més tard, a la nit, mentre jaiem l'un al costat de l'altra
escoltant-la vomitar al bany,
em dius que la vols salvar.
I tant que vols;
això és el que millor fas:
et fa emmalaltir amb la necessitat
d'ajudar.
Tenim els mateixos llavis,
ella i jo,
els llavis que els homes somien
quan estan amb la seva dona.
Està morta de gana.
Tu em mires als ulls quan ens explica
que al seu pare li agrada pegar a les noies
a la cara.
Et puc sentir a l'habitació dels convidats amb ella.
De què té gana?
Amb què la pots omplir?
Què hi pots fer, que no puguis fer per mi?
Abans d'adormir-me em compto les costelles.

MY FOREIGN WIFE IS DYING AND DOES NOT WANT
TO BE TOUCHED

My wife is a ship docking from war.
The doctor maps out her body in ink,
holding up her breast with two fingers, explains
what needs to be removed, that maybe we can
keep
the nipple. Her body is a flooding home.
We are afraid. We want to know
what the water will take away from us,
what the earth will claim as its own.
I lick my lips and she looks at the floor.
Later, at home, she calls her sister.
They talk about curses, the evil eye, their aunt
who drowned, all the money they need
to send back. It is morning when she comes to bed
and lets me touch her. I am like a thirsty child
against her chest, her kin
is parchment, dry and cracking.
My wife sits on the hospital bed.
Gown and body together: 41 kilos.
She is a boat docking in from war,
her body, a burning village, a prison
with open gates. She won't let me hold her
now, when she needs it most.
We stare at the small television in the corner of the room.
I think of all the images she must carry in her body,
how the memory hardens into a tumour.
Apathy is the same as war,
it all kills you, she says.
Slow like cancer in the breast
or fast like a machete in the neck

LA MEVA DONA ESTRANGERA ES MOR
I NO VOL QUE LA TOQUIN

La meva dona és un vaixell que torna de la guerra.
El doctor marca el seu cos amb tinta, com un mapa,
Li aixeca el pit amb dos dits i explica
el que cal extirpar-li, que potser en podrem conservar
el mugró. El seu cos és una casa inundada.
Tenim por. Volem saber
què ens arrabassarà l'aigua,
què és el que la terra reclamarà que li pertany.
Em llepo els llavis i ella mira al terra.
Més tard, a casa, crida la germana.
Parlen de malefícis, de mal d'ull, de la tieta
que s'ofegà, dels diners que han d'enviar
a casa. Quan ve al llit ja clareja
i deixa que la toqui. Soc com un infant assedegat
contra el seu pit, té la pell
com pergamí, seca i molt fràgil.
La meva dona seu al llit de l'hospital,
amb la bata i el cos, 41 quilos.
És un vaixell que ve de la guerra,
El seu cos, un pollet incendiàt, una presó
amb les portes obertes. Ara no em deixa
que l'abraci, quan més ho necessita.
Contemplem el petit televisor en un racó de la cambra,
penso en totes les imatges que deu dur al cos,
com la memòria s'endureix i esdevé un tumor.
L'apatia és el mateix que la guerra,
totes dues maten, diu.
Lentament, com un càncer de pit,
o ràpidament, com un matxet al coll.

FOR WOMEN WHO ARE DIFFICULT TO LOVE

you are a horse running alone
and he tries to tame you
compares you to an impossible highway
to a burning house
says you are blinding him
that he could never leave you
forget you
want anything but you
you dizzy him, you are unbearable
every woman before or after you
is doused in your name
you fill his mouth
his teeth ache with the memory of your taste
his body just a long shadow seeking yours
but you are always too intense
frightening in the way that you want him
unashamed and sacrificial
he tells you that no man can live up to the one who
lives in your head
and you tried to change didn't you?
Closed your mouth more
tried to be softer
prettier
less volatile, less awake
but even when sleeping you could feel
him travelling away from you in his dreams
so what did you want to do love
split his head open?
You can't make homes out of human beings
someone should have already told you that
and if he wants to leave

PER A DONES QUE SÓN DIFÍCILS D'ESTIMAR

ets un cavall que corre sol
i intenta amansir-te
et compara amb una autopista impossible
amb una casa en flames
diu que l'encegues
que mai no podrà deixar-te
oblidar-te
voler res que no siguis tu
que el mareges, que ets insuportable
tota dona abans o després de tu
queda impregnada del teu nom
tu li omplis la boca
les dents li fan mal quan recorden el teu gust
el seu cos és només una ombra allargada que busca el teu
però sempre ets massa intensa
espanta la manera com el desitges
desvergonyida i sacrificial
et diu que cap home no està a l'alçada
del que tu tens al cap
i que has provat de canviar, oi?
Vas tancar més la boca
vas intentar ser més dolça,
més bonica,
menys volàtil, menys desperta
però fins i tot adormida podies adonar-te
que ell s'allunyava de tu en els seus somnis,
de manera que què volies que fes, amor meu,
partir-li el cap per la meitat?
No es poden fer cases amb éssers humans
algú ja t'ho hauria d'haver dit
i si se'n vol anar

then let him leave
you are terrifying
and strange and beautiful
something not everyone knows how to love.

tu ets aterridora
i estranya i bellíssima
cosa que no tothom sap com estimar.

